

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegrafulu ese de două ori pe săptămână: Duminică și Joi. — Prenumeratiunea se face în Săbiu la espeditura foiei pe afară la c. r. poste cu bani găta prin scrisori francate, adresate către espeditura. Prețulu p renumeratiunei pentru Săbiu este pe anu 7 fl. v. a. ear pe o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 14 ANULU XXI.

Săbiu, in 18 Februaru (2 Mart.) 1873.

tru celelalte părți ale Transilvaniei pentru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. iera pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și țeri străine pe anu 12 1/2 anu 6 fl. Inscratiunile se platescu pentru întâia ora cu 7 cr. sirulu, pentru a două ora cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetiție cu 3 1/2 cr. v. a.

A p e l u

cătra inteligenti'a româna din fundulu regiu.

Dupa ce in urm'a passivității proclamate de cătra unii români, au remasu și poporul nostru din fundulu regiu fără aperiatori, in corpulu legislativu, și fiindu ca preste scurtu tempu voru ajunge la pertractare in diet'a Ungariei causele municipieloru fundulu regiu, cari taie adencu in interesele româniloru din acestu pamentu; ne-amu simțitu indemnati, a iniția o consultare despre acele cause, ce se va țienea in 1/13 Martiu a. c. la Săbiu, la carea invitămu fratiesce pe inteligenti' români din municipiele fundulu regiu.

Scopulu va fi pregătirea unei representatiuni spre informarea inaltulu regimu reg. ung. și a corpulu legislativu alu Ungariei despre interesele noastre comune.

Săbiu, 16/28 Fauru 1873.

Comitetulu natiunalu,
prin Dr. Ioanu Borci'a.

Diet'a Ungariei.

Siedinti'a din 11 Februaru a casei deputatiloru o deschide presedintele Bittó la 10 ore. Pre fotoliile ministeriali erau: Kerkapoly, Tisza, Trefort Pauler și Zichy. — L. Szógyenyi ascerne din partea comisiunei centrale rapórtelu acelei'a despre acele două proiecte de lege care se referescu la sporirea listei civile și la contractulu incheiatu cu Belgi'a pentru estradarea criminalistiloru ordinari.

Trecendu-se la ordinea dilei se ia la desbateru bugetulu ministeriului de comunicatiune. Că referinte fungéza deputatulu Fr. Pulszky.

Ministrulu de comunicatiune L. Tisza espone mai întâiu parerile sele despre desvoltarea de pâna acum pe terenulu comunicatiunei și in fine despre probleme cari sunt de a se indepliní pe viitoriu pe acestu terenu.

Dupa acést'a țiene Helfy o cuventare lunga și dupa cum se intielege contr'a proiectulu. Ivánka nu consente cu sistemulu regimulu aplicatu pâna de presente, cu tóte aceste inse spriginesce societățile drumuriloru de feru chiaru și in contr'a atacuriloru opozițiunei. Steiger nu consente cu împărtirea oficiiloru in conducerea centrale a ministeriului de comunicatiune și și reserva a pune amendamente la locurile respective a bugetulu întregu a acestui ministeriu; cu ce siedinti'a acést'a se incheia.

Siedinti'a din 12 Februaru o deschide presedintele Bittó la 10 ore. Pre fotoliile ministeriali erau: Szlavy, Tisza, Pauler și Trefort. Dupa resolvirea formalieloru obișnute se facu mai multe interpelatiuni pentru noi de interesu secundariu.

K. Szell ascerne raportulu comisiunei financiali despre proiecte de lege presintate de ministrulu de financia, cari de-odata cu rapórtelu comisiunei financiali se tramitu sectiuniloru.

Trecendu-se la ordinea dilei se continua desbateru despre bugetulu ministeriului de comunicatiune.

G. Molnár schițăza sarcinele cele immense care isvorescu pentru țiera din relatiunile de garantia. — Dupa acést'a mai vorbescu I. Paczola, E. Vargicz, P. Pechy și Iranyi și apoi se incheia siedinti'a.

Epistola deschisa.

Clusiu, 14 Februaru 1873.

(Urmare din nr. tr.)

Spero mai departe ca o desbateru și consultatiune personale binevoitória între patru barbati — cari de ani numerosi ve ocupati cu întrebările noastre politice, sociale, economice, industriali scolare etc. etc. și cari puteti cunoște trebile și împregiurările noastre de amenuntulu — mai multa lumina aru reversá asupr'a cestiuniloru noastre subversante, și mai multu vi s'aru apropiá opiniunile in 48-a ora, decâtu cum a-ti fi in stare a midiloci acést'a prin nu sciu câti articli de fondu cătu de longi.

Cumca se ve succede a ve împreună parerile chiaru in tóte obiectele, asiá departe nu cutediu a merge cu speranti'a-mi, dara credu ca vi le ve-ti împreună in mai multe, și atátu inca va fi unu castigu nu neinsemnatu.

Afara de cestiunile cele mari politice pr. on. d-vóstra a-ti schimbá in acea consultatiune idea și despre modulu procederei și in privinti'a tactulu de observatu. — A-ti statorí unele puncte strictu observandu: Buna-óra a-ti luá de principiu cumca de regula tóte cestiunile cu obiectivitate fără amestecu de personalitati sa fia desbatute in diariile noastre. — A-ti statorí ca nu recunósceti dreptulu nimenui (fia acel'a macaru-cine) de a-si versá din passione privata veninulu urei sele asupr'a cui-va in foile noastre publice spre a indigná apoi dupa obiceiu inca și o parte a publiculu cetitoriu; ci deca suntu inimici neimpacabili, sa le placa a-si ispraví treb'a loru singulare pe calea privata, nici decum inse pre cea jurnalistica; amestecuri de personalitati numai atunci potendu avé locu, cându respectulu binelui comunu séu natur'a lucrulu, aru recere neincungiurabilu facerea unei exceptiuni dela regula generale, séu cându cine-va atacatu fiindu prin altulu in publicu, aru fi silitu sa se defendeze in contr'a unoi'a séu altui'a. — Pr. on. d-vóstra intru acea consultatiune fără indoiela a-ti mai statorí și aceea ca ve-ti grigi cu cea mai mare scrupulositate, cumca incátu e cu putintia, in venitoriu sa nu se mai stre cure in foile noastre nici odata atari articli și espressioni, cari aru produce nisce urmări rele, aretate dejá mai in susu, cari aru dá nutrementu desbinării, discordiei și urei confessionale; séu aru puté servi de pedeca in calea ce duce cătra solidaritate, și ca mai alesu spre evitarea de totu acoloru, ce aru puté nutri ur'a confessionale prin foile publice, cu atát'a rigóre ve-ti grigi, incátu nici baremu pe cea minutialitate nu o veti trece cu vederea, cumca sa nu ve mai folositi de asemenea cuvinte ca: „neunitu“, „unati'a“, „disunitu“ etc. etc. de ore-ce — precum vedemu — inca și aceste suntu in stare de a face sânge reu la multi.

Ceea ce conturba in modulu celu mai dureros adese-ori liniscea și pacea fratiésca între connatiunii nostri, este nesuinti'a unor'a din símulu natiunei de a sporí buna-óra pe gr. orientaliu, séu pe gr. catolicu cu proseliti români convertiti dela o religiune la alta in nisce moduri oprite chiaru de legile civile.

Dómne! dómne! ore este cu potintia cá sa fia luatu astfelu de ómeni in seriósa considerare, ca cãta neghina se sémene prin asemenea manopere și din acést'a apoi cãta discordia oreste și cum se slabesce întregulu corpulu alu natiunei române?! Séu purcedu atari ómeni din unu punctu de vedere mai sântu și mai inaltu decâtu celu alu simtiului natiunalu? Mai presupunu ei dóra (votemandu prin acést'a insusi pe prea sântulu nume alu lui Ddieu) ca prea bunulu și nemarginitu induratulu Ddieu pre atátea sute și sule de milióne de ómeni, cari nu au avutu fericire a se poté face cunoscuti cu inventiaturile Mantuitorulu, și inca și cele multe milióne, cari de-si suntu crestini, dara nu suntu gr. cat.,

séu gr. or., dóra pe toti i va condamnă la iadu, trait'aru fi acei'a altcum cătu de omenesce și moralicesce și respective fire-aru fi urmatu ei in tóta vieti'a loru principieloru celoru atátu de frumóse și umane ale religiunei crestinesce staverita prin Iisusu Christosu sântulu redemptoru alu omenirei?!

Se isvorescu ore acést'a silintia de a face proseliti, totu-déun'a din scopu de a puté mantui sufletele convertendiloru de vecinicele suferintie ale ghenei? Ba, de multe ori nici din indemnulu nescároru-va simtiuri religióse, nu din fanatismu religiosu, ci din nisce motive demne de osendire și nici cătu de putienu escusabile. — Nu potu găsi ore acei domni — fia ei preoti séu mireni — destule alte ocupatiuni folositiorie, deca simtu in sine chiamare de a conlucrá pentru promovarea binelui comunu, conlucrándu spre esemplu in sfer'a inaintării intelectuale, morale și materiale a poporulu? Séu deca chiaru numai in sfer'a religionaria voiescu a-si desfasurá activitatea loru binevoitória, nu potu afla ore nici un'a-alta afacere? Ba potu destule numai sa voiesca. — Sa ne lase dara domni acei'a in pace pe venitoriu cu atari secaturi de proselitismuri nelegale și (de ore-ce nu potemu negá ca o parte fórte insemnata a cestiuniloru ambeloru confessiuni, prea putienu pricepe inca principiele de capetenia ale religiunei crestine și dieu nici in privinti'a moralitatei nu e de felu inca la acea trépta cá o mai mare avantare sa nu mai fia de doritu) sa se ocupe d-loru mai bine cu aceea cá sa invetie mai inainte pe coreligionariu loru propriu, ca a face cruce și a țiené cu acumpetate s. serbatori și dilele de postu, inca nu suntu destule cá sa se póta numi cine-va unu crestinu adáveratu, și sa faca cá poporulu sa le pricepa și sa le urmeze mai bine invetiaturile fundamentale ale religiunei și moralulu.

Prin astfelu de activitate folositioria, apoi pe lângu ce nu voru mai conturbá pacea fratiésca, voru face servitiu bune atátu religiunei loru, cătu și natiunei noastre, și si voru castigá nescari merite prea laudabile pentru amendoue. Deu Ddieu cá inaltiloru nostri demnitaru bisericesci prin prea intiepletele loru supraveghieri și invitatiuni paterne sa le succeda a infrená in fine pe respectivii conturbatori, și ca in presalutarea nesuintia, de infrenare sa fia ajutati cu tóta energi'a și prin jurnalistic'a româna cu unu tactu corespunditoriu!

Mi se pare ca amu cetitu cându-va, ca odi-nióra dd. redactori români s'au fostu invoitu laolalta, ca cându se voru intemplá asemenea casuri de conturbare a liniscei prin proselitismuri, castigându-si informatiuni sicure despre adáverat'a stare a lucrulu, respectivulu semenatoriu de neghina sa fia totu-déun'a in acele foi române espusu judecătiei meritate a opiniunei publice, a căroru redactori suntu de un'a și aceeași religiune cu culpabilulu. Aru fi prea bine deca cu tóta stricteti'a aru ubservá acést'a foile noastre in venitoriu.

Marturisescu sinceru ca eu fórte a-si dorí cá in consultatiunea desamintita pr. st. dvóstre sa nu ve multiamiti numai cu atátu cá sa statoriti cumca ve ve-ti nisuf a face sa dispara dintre noi tóta ur'a confessionale, ca — de-si chiaru și prin atát'a a-ti face unu servitiu fórte mare natiunei, dara ast'a inca nu e destulu. Avemu detorinti'a cá sanu urimudin cauza ca edeo alta confessiune ori limba straina, prenimene, fia macaru de ce religiune séu natiunalitate. Dá, ore numai cu atát'a sa fimu detoriti și cătra fratiu nostri de unu sânge cu cătu cătra macaru care strainu? Bá fără indoiela cu mai multu. Deci a-si dorí cá sa ve dati cuventu a conlucrá pe calea jurnalistica inca și spre aceea cá româniid e ambelore confessiuni sa stea gáta de a spri-

gini după potinția și în cauzele bisericesci unul pre altul. O atare spriginire reciproca ni o face de detorinția atâtu adevărată iubire frățească, cât și interesul nostru comun național. Nu putem afirma că am fi eschisi chiar de tot de pre terenul politic, dară precum este cunoscutu prea bine, acestu terenu ne este angustatu foarte tare. Unu terenu mai largu de care ne-amu poté servi, aru fi și respectiv de já este biserică. Autonomi'a bisericăscă (cu sinódele ei provinciali respective congresulu, sinódele archidieceșani și diecesani și protopopesi etc.) ne póte dá ocașiunea cea mai buna de a ne aduná și întielege despre cauzele nóstre bisericesci, scolari, fundationali și a desbata despre medilócele radicării nóstre morali, spiritali, há tocm'a și materiali. De óre-ce dară — precum amu atinsu mai în susu biseric'a autonoma și bine organizata este totu-odata și unu focalariu alu naționalității nóstre, și este un'a ce póte servi și de unu midilocu foarte priinciosu spre aventarea intelectuală, morala și inca și materiale; și de óre-ce natiunea însăși cu multu mai de graba se întaresce cându fiin ei de a m b e l e confesiuni au midilóce câtu mai multe spre propasire, decâtu deca numai o confesiune singora s'aru poté bucurá de asemenea midilóce ale înaintării, asiá e unu adevăru neresturnabilu, ca avendu în vedere salutea națională; nici decom nu potu fi românii gr. cat. indiferenti facia cu autonomi'a bisericăscă a fratiloru lor gr. orientali, nici acesti din urma nu potu fi meinteresati de starea bisericăscă a conationaliloru lor de religiunea gr. cat. — Noi gr. cat., credu ca toti cu cea mai sincera bucuria vedemu pre fratii nostri români gr. orient. de já în posesiunea unei autonomie bisericesci, și sum convinsu ca foiloru națională fără greutate multa li-aru succede a conduce de no chiaru pre toti, dară partea cea mai mare a românilor gr. cat. la aceea opinione cumca deca s'aru întemplá, că autonomi'a fratiloru gr. orient. sa fia atacata, avemu acea detorinția națională, că provocati fiindu spre ajutoriu de fratii nostri, trebuie sa le dăm atâtu pre calea jurnalistică, câtu și în tóte alte modruri legali spriginulu morali de a poté defendá și salvá de pericluri ce le aru amenințiá aceea. Si nu amu nici o îndoiéla, cumca a aduce pre românii gr. orient. la asemenea convingere a detorinției de a dá unu spriginu morali la fratii gr. cat. spre recástigarea autonomiei lor bisericesci inca nu s'aru bate în impedecări prea mari. Spriginindu-ne reciprocamente unii pre alții inca și în

FOISIÓRA.

Contr'a-critica.

la

Critic'a dlui I. M. Moldovanu.

(Vechi'a Metropolia de N. Pope'a)

(Urmare.)

Acestea aru fi de ajunsu credu, pentru de a se sparge rociulu celu de paianginu alu dlui M. incatu pentru confesiunea lui P. Parteniu.

Sa mai adaugemu ce-va în privinti'a subordinației lui, metropolitulu Ardélului, care subordinație „chiaru neunitu sa fia fostu acelu episcopu“, dice d. M., „totu-si nu se póte probá din documentele mentionate“. La acést'a eu respundu: ca deca punemu cum dice d. M., ca P. Part. a fostu gr. orientalu, séu ortodossu, apoi atunci nu s'aru mai poté nici decum trage la îndoiéla subordinației acelu'i metropolitulu Ardélului din simpl'a cauza, căci dopa cum se espuse în „v. metropolia“ la ace-l'a-si locu (p. 33 nr. 5), metropolitulu Genadiu se titolá: „Archieppulu și metropolitulu etc. a totu Ardélulu și a tienutulu Varadulu“; S. Stefanu: „metropolitulu etc. și a Maramureșulu“; Varlaamu: „și alu episcopiloru din tíer'a ungurescă“, și Teofilu: „... „rendu la s. metropolia a Ardélului (și a părtilorului tíerei unguresci de susu). Prin urmare, deca Muncaciulu se afla în Ungari'a, ce nu va negá nici d. M., și inca în Ungari'a de susu; apoi diu numai celu ce nu vrea sa véda nu va vedé, ca și acea episcopia inca a fostu subordinația metropolitulu Ardélului.

Inse abstragendu dela tóte acestea, eu dicu, ca atâtu confesiunea ortodosa a lui P. Parteniu câtu și subordinația acestui'a metropolitulu Ardélului,

cauzele nóstre bisericesci, prin ast'a legatur'a și iubirea sincera frățească multu s'aru întarí între noi, trebile nóstre bisericesci și scolare și-aru capetá unu aventu și radim poternicu și multu s'aru consolidá și înaintá și caus'a națională.

(Va urmă.)

Observatiuni

la espeptoratiunile „Albinei“ — relative la capulu diecesei Caransebesului.

Totu-déun'a amu credutu și credu și acum'a, ca unu diariu naționalu imparialu și petrusu de sacr'a sea misiune — are imperativa detoria de a lucrá spre luminarea consciinței națională, — de a aretá mijlócele necesarie și salutare în urmarea căror'a s'aru potea ferici și consolidá o corporatiune, o societate, unu poporu séu o natiune, — de a aretá și infacisiá poporulu pre adevăratii sei bine-facatori, și pre factorii principali cari potu și au detori'a de a lucrá și desvoltá în sufletulu poporulu consciința morala, religioasă și națională. Amu credutu mai departe ca totu de datori'a unui diariu naționalu și imparialu se tiene și obligamentulu — de a feri poporulu de apucaturile viclene ale contrariiloru sei, — de a aretá baricadele ce le arunca secularii inimici în calea desvoltamentulu naționalu, de a combate cu tóta tari'a spiritulu ori-ce vitiu, ori-ce reu, ori-ce aberatiune s'aru încercá inimiculu a implántá în corpulu bisericiei, a poporulu și a natiunii în generalu.

Deca cutare diariu aru procede în modulu indicatu, — deca si-aru implini cu scumpetate, scrupulositate și religiositate — sublim'a sea detoria, deca aru defendá cu resolutiune și resignatiune interesele publice națională și bisericesci, deca aru luptá cu zelu și devotamentu pentru prosperarea binelui comunu, deca aru trânti la pamentu próst'a ambițiune, și fatalulu egoismu, deca în fine aru încetá cu pretensiuni la idololatria, — atunci unu astu-feliu de diariu — dopa opiniunea mea, aru comite unu actu de inaltu patriotismu, atunci aru fi bine meritatu de biserică și natiune, și astu-feliu noi toti cá unulu amu fi obligati alu spriginí și aperiá în totu modulu posibilu moralmente și materialmente.

Din contra cându unu diariu care pretinde și voiesce a trece de naționalu, care se sustiene din abonamente naționali; și cá atare sbéra pre tóte

se probédia până la evidentia chiară și din dalteri'a însăși data de S. Stefanu lui P. Parteniu, carea privindu-o mai de aprópe, se vede ca nu este altuceva decâtu o adevărată gramata metropolitana din partea mentionatulu metropolitulu, cátra acelu-si episcopu și cátra „credinciosii în Christosu“ ai acelu'i-a-si metropolitulu. Cáci au nu ni se spune apriatu în acea dalteria, ca episcopulu P. Parteniu e „de ritulu grecescu“, în tocm'a cum se numesce S. Stefanu, fără a se dice ca elu aru fi și unitu? Au nu se dice intr'ens'a apriatu: și i dámu facultate de a hirotoní etc. în dieces'a sea . . . . . admoniándulu, pre P. Parteniu, fratele nostru în Christosu, cá sa invetie pre credinciosii sei cu conventulu și cu fapt'a, aducându-si aminte ca óre-cându va avé a-si dá séma etc.? Asiá dară aici nu e vorb'a numai despre o sântire pura, ci totu-odata și despre jurisdicțiunea, ce se dede lui P. P. prin gramat'a metropolitana, adeca: jus in sacra, și jus ad sacra — care dreptu dopa canónele bisericiei ortodosse compete numai metropolitulu respectivu, facia cu non-sântitulu seu episcopu sufraganu.

Iéra în privinti'a celoru ce le insira d. M. despre Tazaszovits, ca elu aru fi fostu sântitu în Moldov'a, dopa Basilovits, și ca acestu din urma aru fi pentru dependința episcopulu Muncaciulu dela metropolitulu din Români'a, lasu sa vorbésca în loculu meu, P. Maioru. Iéta ce scrie acést'a în acést'a materia: Ioanichie Basilovits protoegumenulu din muntele Cernecu la Muncaciú în cartea ce se chiama „Brevis notitia“ etc. dice, ca este a crede, cumca episcopii cei de némulu rusescu intr'unu'taiu au fostu supusi metropolitulu din Iustinian'a prima, ci pre urma Craii Ungariei i supusera metropolitulu celui din Tíer'a-romanesca. Asiá dară episcopulu dela Muncaciú nu a fostu supusu archiepiscopulu celui din Ardélulu nici odata.

„Protoegumenulu aceea, cumca episcopulu celu rusescu dela Muncaciú au fostu prin Craii Tíerei

tonurile „Românismu și Româniă“ — pre cându în realitate acestea sublime cuvinte suntu în gur'a redactorelui acelu diariu numai „vorbe góle și larii farii“, — cându redactorele acelu diariu calca în modu invederatu primitiv'a sea programa, iéra în loculu acele'i-a pune de tinta tuturor dorințiloru și aspirațiiloru sele — ambițiunea nemarginita, — infernalulu egoismu, și glori'a vana de a trece de conducatoriu privilegiatu, infalbilu și patentatu alu natiunii, — cându acelu diariu și respective redactoriu — arunca cu tina în totu ce avemu onestu și onorabilu, — cându insulta în modulu celu mai ostentativu totu ce este autoritate fia aceea politica națională — fia bisericăscă, — cându se încerca a compromite reputatiunea unui barbatu venerabilu prin betrâneti'a și activitatea sea publica, — cându voiesce alu despoiá orbisii și pre facia — de tóte sentimentele umane, până și de onóre, și apoi alu presentá publiculu cá pre unu „hotiu și tâhariu“ — atunci unu astu-feliu de diariu de mérita decâtu despretiu generalu, iéra redactorele acelu'i-a nici mai multu nici mai puțin decátu — pusicari'a. Si cu totu dreptulu, cáci unu astu-feliu de diariu condusu de unu atare redactoru malitosu și neconscientiosu în locu de a stringe și consolidá poporulu, în locu de ai pregatí și usiurá drumulu spre realizarea secularielor sele aspirațiiloru, — în locu dicu de ale face acestea, arunca marulu de cërta, de invidie, de inimicitiá și de disarmonie între fratii de unu sânge și de o mama, — și astu-feliu le impedeca totu progresulu, — tóta înaintarea inaduescesce în sufletulu poporulu credința într'unu venitoriu mai ferice, — lu face se stagnedie și se fia în veci batjocoritu de toti strainii, venitii de prin Germani'a, și de prin mlastinele uralului, — há pare și de lipitorile satului, venitii dela cöp'a și usturoiulu Egiptulu.

Curatu, dară curatu asiá face și procede pre-tiuit'a „Albin'a“. Ea lovesce pre toti fără crutiare, cu dreptu și fără dreptu. Arunca fără nici o reserava simburile de discordia — pretutindenea între frati, și atitia pre unlu contra celui-laltu. Lovesce cu violentia totu ce se numesce disciplina. Identificu intr'o corporatiune strictu religioasă — pre Chr. cu Mahomedu, cu Zoroastru, cu Confutiu și Ddiu mai scie cu cine, — și apoi dopa ce-lu stringe cine-va în curele — néga totulu. Insulta în celu mai nerusínatu modu — pre toti cari nu-i aducu aur smirna și tamáie. Batjocoresce pre tóta lumea carea nu i se inchina neconditionatu, cu umilintiá și respectu, și cari nu voiescu a-lu recunósce de

unguresci supusu metropolitulu celui din tíer'a românesca, carele acum siede în Bucuresci, numai cu vorbe góle o graiesce; nici atâta semnu, câtu e unu verfu de acu nu aduce nicairi, de unde sa potemu avé prepusu, ca craii tíerei unguresci cându-va au supusu pre eppulu dela Muncaciú metropolitulu tíerei mntenesci. Pentru aceea vorb'a protoegumenulu nici într'o séma nu se cade a se bagá. Care a fostu voi'a crailoru unguresci, despre supunerea episcopulu dela Muncaciú archiepiscopulu seu, și care a fostu datin'a în treb'a acést'a, amu vedutu mai susu din hrisovulu craiulu Vladislaus celu din an. 1494, și din titulu archiepiscopulu Varlaamu. Adeca neindoitu lucru este, ca mai de multu eppulu dela Muncaciú au foatu supusu archiepiscopulu din Ardélulu. Dela acést'a se și sântiea, cum mai susu vedurámu, ca fú sântitu eppu Partenie de Stefanu Simeonu archieppulu din Ardélulu la an. 1651. Inse, cându se întemplá séu cu mórtea archieppulu seu cu lepadarea lui, care prin principii calvini pentru credința cea prvoslavnică, se ocașioná, sa fia archieppu în scaunulu Belgradulu, din Ardélulu, lips'a i facea pre Muncaceni, sa cante sântire dela archieppulu Moldavei: cum sp. ne mai susu laudatulu protoegumenulu în dis'a carte etc. ca fú sântitu Vasilie Taraszovits; cáru'i-a au urmatu în episcopiu mai susu disulu Partenie.*)

Si eu dau credimentu cuvintelor acestor'a ale lui Maioru, cáci mi se vedu a fi foarte temeinice.

Din cele díse ese dară la lumina, ca eppulu Muncaciulu a fostu subordinația metropolitulu din Ardélulu, și ca P. Parteniu a fostu ortodossu atunci, cându s'a sântitu; dară s'a potutu întemplá, ca elu inca pre atunci sa se fia clatinatu în credința, și dopa aceea intorcendu-se acasa sa se fia unitu, cum facu și metrop. Atanasio, dopa întórcerea-i dela sântire din Bucuresci.

Parerea mea acést'a precum și cea mai de susu despre falsificarea dalteriei metrop. Simeonu Stefanu

*) Ist. bis. p. 166.

unicul condicatoriu infalibilu alu națiunei, de singurul frău alu poporului (o numire nouă luată după analogia Christosului fiului lui Dumnezeu). În scurtu „Albină” afara de eul său propriu, nu cunoștea nimic sântu, onestu și onorabilu, nu voese a recunoștea nici o autoritate, și prin urmare nu se simțese obligată la nici o disciplină, la nici o solidaritate. „Albină” pre totii cei-laltii români i considera de pigmei, și numai providentialulu energicul și infatigabilulu Babesiu este — Titanu. Eu suntu celu ce suntu, și afara de mine nu este nimic, — striga cu eufasia dlu Babesiu în fia-care nr. alu „Albinei” d-sele.

Rogu pre onorabili lectori ai „Tel. Rom.” să nu credă ca esagerediu, căci eata desfidu pre oricare românu de omenia, care a cetitu seriosu „Albină”, desfidu pre insusi dlu Babesiu să-mi spună unu singuru românu cu reputatiune — încependu dela Tis’a și până la gramaditurile de stânci ale Balcaniloru pre care sa nu-lu fi insultatu d. Babesiu, și să nu-lu fi tavalitu prin mocirla și fescelitură d-sele de „Gazeta”. Și apoi după toate acestea d. Babesiu! mai are curajiu de a pretinde omagiu și supunere până la pământu. O! lume! lume!

E! dara d. Babesiu mai e încă și viclănu. A-ti întielesu? E bine! voi demostă. Inse mai înainte de a face acestă rogu pre onorb. „Telegrafu” a-mi permite o asemenare. Eră odinioară unu tieganu. Avea o statură înaltă. Portă nădrăgi roșii. Eră sumeti până la îngâmfare. Se laudă neconținutu cu tari’a sea fisică. Basatu pre acestă provocă pre totă lumea la trântă. Intr’aceea unu flăcău românu de statură mijlocie, — inse vângiosu, — audiendu pre tieganu laudându-se neconținutu, — și ne mai potendu toleră — desierta laudă și îngâmfare a tieganului — lu invita la luptă. Bine n’amu nemicu în contra respunde îngâmfatulu tieganu cu unu aeru de despretiu, — inse deca vei rămânea fără vre-o mână, pecioru său fără capu, sa nu fii eu de vină. N’ai grigiă repl ca românu. Destula ca incepu luptă. Dara ce sa vedi minune! românu trântese pre tieganu de-i saru cismele cătu colo. Mai vini odată mâi tiegane? Mai deca cine sa-si prinda mintea cu unu prostu că tine — respunde tieganulu rusinatu.

În tocmă că tieganulu procede și d. Babesiu. Dsea încă arunca manusi’a la totă lumea. Iera deca se afla ici colea câte unu românu mai tare de angeru, care primesce manusi’a aruncată, — atunci d. Babesiu capitulă sub motivu că nu afla de demnu — procedur’a tieganului.

Astu-felin mai anuieru și-a fostu propusă sa

prin iesuti, se întarese și mai multu prin următoarele cuvinte ale lui P. Maioru: „Ca și Partenie episcopulu rusiloru dela Muncaci, carele celu întâiu s’a facutu uniu, macaru ca adeveritu e, și tuturoru pre cunoscutu lucru eră, ca au fostu sântitu arhieru de arhieriscopulu Stefanu Simeonu celu din Ardălu la an. 1651, totu-si dăpă a ceea f u a d o r a s a n t i t u e p i s c o p u.”*)

Vorbindu d. M. la p. 31 din „v. metropolia”, la tratatulu despre originea v. m., dice, ca autoriulu acesteia „trece usioru preste materia supune de adeverite o suma de lucruri, ce nimenea le-a adeveritu.”

Cari suntu acele lucruri neadeverite? d. M. nu ne arată; trebuie deci sa le privim de adeverite, pentru ca o simplă negatiune nu demostă nemică, mai alesu cându acele lucruri dese neadeverite toate suntu documentate cu documente demne de credințu.

Abia la p. 38 dlui relevădi unelu; inse ce felin de lucruri? dlui citându cuvintele din „v. metropolia” acestea: „E deplinu constatatu din partea istoriciloru români, ca încreștinarea româniloru și trage începutulu înca din tempulu apostoliloru”, întreba: „Unde, cându, și prin cine s’au constatatu acestu lucru? D. autoru nu ne spune, cari suntu acesti autori români.”

Adeveratu ca nu amu spus, pentru ce, mi marturisescu erorea, nu presupunem ca se va afla vre-unu românu, care sa nege acestu adeveru, o dău și acum, constatatu de toti istoricii români. D. M. e uniculu românu, pre carele lu audu negându acestă.

Dara mai întâiu observu, ca d. M., după dătină-i de critică fidelă, mi ciungari și aici cuvintele încetându la comă, în locu sa se fia dusu până la punctu, și asiă cuvintele întregitoare ale construcțiunei susu-citate: „asiă dara înca din véculu I alu

serie minunatulu d-sele „morbu socialu.” În acestu pamphletu insultă o pleiada întreaga de barbati onorabili — bețrâni și juni — sub motivu ca acesti a nu se inchina neconditionatu la comodiile dlui Babesiu. Barbati atacati — apuca pre d. Babesiu de-a scortă — și d. Babesiu a tacutu — procedur’a tieganului. Mai asta prima-véra unu corespondintu din Pest’a a „Gazetei de Transilvaniă” — iă pre d. Babesiu la trei parale, — pentru ca se schimbă că cameleonulu cu politica cu totu. D. Babesiu în locu de a-si aretă motivele care l’a îndemnatu a-si schimbă mersulu politicu, se multiamesce cu constatarea ca: corespondintele „Gazetei” este unu funcionariu înaltu din Pest’a; după aceea lu mai gratifică cu vre-o câte-va injurature, și apoi incheia ca acelu corespondintu, nu pricepe adenculu cugetulu Babesianu, — și apoi tace, — iera și procedur’a tieganului. Ce-va mai târdioru d. Babesiu s’a fostu apucatu în „Albină” sa sparie și sa intimideze pre Escelenti’a Sea Metropolitanulu Andreiu, — dicendu ca o să-i faca dilele amare deca nu va ceti eceni’a mai întâiu pentru angerulu pazitoriu Babesiu, și apoi pentru rege și imperatu. „Telegrafulu” respunde la eseporatiunile d. Babesiu în rubrică „Varietăți” — înceta! — și d. Babesiu și-a pusu pumnul în gură și au tacutu — procedur’a tieganului.

(Va urmă.)

Brasov, 4 Februaru.

(Fine.)

A voi că dlu + ruină și seraciă cetățienimei sasesci, care de prezentu suntu în imensă (!?) majoritate factori iindustrii transilvane este în primă linia o dorință funestă și secundo, o dorință absurdă, căci comerțu fără industria nu pôte există. — Neavendu industriă alti factori în diu’a cându si-aru implini dorință dlu +. și se va immormentă cetățienimea sasescă fără a o înlocui cu alti factori după gustulu d-lui, de signu în acelu tempu s’aru periclită existință a celor 70 mii români din comuțele citate de dlu +. Căci fiindu sasii în mormentu, nu voru avea cu cine sa mai faca comerțu cei 70 mii români, nu voru mai avea cui sa-i vendă seulu, lână, peile și alte multe produse; nici nu voru mai avea dela cine sa cumpere manufacturi sa le speculeie în Romaniă și Turciă etc., în ambele casuri cei 70 mii români din scaunulu Sabiulu și alu Mercurei de care i se frânge inimă dlui +, departe de a progresă precum crede d-lui, voru deveni siguramente ce au

crestinismulu, indeplinindu-se apoi successivă până la alu IV-lea — le retienă în pēna.

Dara sa me întoreu la lucru. D. M. me întreba, cari suntu acei autori români? I respundu: ca toti istoricii români, căti au scrisu despre lucrulu din cestiune, și anumitu: G. Sincai, P. Maioru, T. Cipariu, Br. Siagună, Laurianu, Veli’a Tincu și alii adeverescu asertulu meu. Ori voiesce d. M. sa-i citediu cuvintele proprie ale acelor a? Ieta-le, celu pocinu ale unor a:

Asiă Sincai în cronică rom. la an. 319, după citatele lui D. Papebrochiu, reproducu și în „v. m.” p. 39, despre metropolia Gathici etc. serie acestea: „Până aci Papebrochiu, și nu reu, încatu-i despre S. Apostolu Andreiu, nici încatu-i despre metropolia, despre episcopii și despre crestini. . . . ci Papebrochiu sa socotesca întâiu, cumca Aurelianu nu totă coloniă lui Traianu o au trecut în Daciă cea nouă, precum s’au aretat la an. 274. A două trebuia elu sa soie, cumca în coloniă de Traianu dusi în Daciă cea vechiă a trebuitu sa fia multi crestini; pentru ca mai pre apele vremi serie Tertulianu (Tertulianus în libro adversus Iudaeos): Locuri lui Christosu supuse între altele suntu ale Sarmatiloru, ale Daciloru, ale Germaniloru și ale Sciteloru, în care locuri în toate numele lui Christosu, carele au venitu acum imperatesce.” Asiă dara trebuia Papebrochiu sa dica: dintre coloniă lui Traianu multi eră crestini, și că crestini rămându în Daciă vechiă, pre mai multi i-au întorsu la credință înca și din Gothi, pôte ca sub gonirile imperatiloru mai multi crestini s’au adunatu la densii și din alte țeri, dara mai vertosu din Daciă nouă, a cărei a locuitori erău frății loru, și alu acestor a metropolia au fostu Teofilu celu ce au fostu în soborulu celu dintăiu.” Mai încolo la an. 325 iera-si scrie: „Iera S. Teofilu patriarchulu Tiarigradulu la anul acestă asiă scrie: „Pre vremea acestă multe nēmuri au venitu la botezu pentru minunile ce se facea de niscai preoti, care înca de

devenitu și sasii, — dara sa esmă din Sabiū și scaunulu seu și sa ne punem de + pre unu altu terenu.

Națiunea română din Transilvaniă de seculi au fostu persecutată, asiă încatu resfoindu paginile istoriei și cugetandu apesările și crudimile ce au înduratu acestu poporu (și potu dice ca îndura și astadi) prin legile asupritore ale feudalismulu care l’au înapoiatu în cele mai scumpe interese omenesci nu numai materialmente dara chiaru și spiritualmente, omulu bine cugetatoriu se mira cum de au fostu posibilu sa mai existe astadi acestu poporu cu spiritulu și originalitatea sea română.

Și cu toate aceste legi nefavorabile eata-lu ca exista, și va există! și pre lângă toate acestea legi asupritore totu comerțulu de import și esportu ce-lu face Transilvaniă de seculi și până de prezentu potu afirmă cu sigurantă, totu acestu comerțu care constituie marele comerțu alu Transilvaniei se face în imensă majoritate numai prin români.

Românu, domnulu meu, cu toate apesările amintite posedă că daru Ddieescu unu spiritu naturalu, o inteligință naturală superiōra poporulu sasu cu totă instrucțiunea lui, ca soie sa scrie și sa cetesca. — Spiritulu de întreprinderi și speculatiuni comerciale e departe înapoi la poporu sasu față cu poporu nostru. Temerea d-tale de + nu are astadi ratiune de a existe, astadi gratia providinței putem prin instrucțiune sa-i perfectionămă spiritulu seu în toate ramurile vietii sociale.

Astadi gratia providinței amu începutu sa esmă din robia Babilonulu, astadi avem unu cleru prin „Statutulu organicu” bine organizatu, astadi avem mai în toate comuțele rurale școli comunale, avem 4—5 Gimnasii și speru sa avem în curendu mai multe, avem unu numeru frumosu de barbati care constituie inteligință natională, avem Asociatiunea transilvană pentru înaintarea și cultură poporulu românu; avem societatea „Albină”. Ei bine, toti acesti factori lucrându din respuneri la luminarea și înaintarea poporulu nostru, întrebă nu putem ore astadi afirmă ca s’au începutu a se realiză frumosă cugetare poetică a repositulu Bardu Bolintineu: „Viitoru de aură țieră noastră are și prevediu prin seculi a ei înaltare.”

Naturalmente dezvoltarea și progresulu unui poporu nu se calculă nici se măsura cu cotulu de Sabiū! — Și apoi sa binevoiesca a-mi spune dlu +, exista ore în Transilvaniă și vre-una privilegiu Andrianu, care sa eschida astadi pre români de a nu putē îmbrățișă meseriele? Eu soiu

pre vremea imper. Gallienu fusese robiti de Goti, de Celte și de Gallii Euperii, cari atuncea navalea asupră Romaniloru; iera acum sub biruitorulu Constantinu nenumerati dintre densii scapându la Csu. s’au luminatu.” „Ieta ca în tempulu lui Gallienu (înca pre la an. 260) eră preoti crestini în Daciă lui Traianu, în carea navalise Gotii. Asiă dara nu romanii au lautu credință lui Chsu dela Goti seu dela sloveni, ci slovenii și gotii s’au luminatu prin romani.”

Mai amintesca Sincai și în alte locuri despre acestu obiectu, ci ne voru fi destule și atâtea.

Iera P. Maioru la începutulu istoriei sele bisericesci tractădi pre largu aceea-si cestiune, documentându lamuritu, ca încreștinarea româniloru cade în începutulu propovedurei evangeliulu lui Christosu. Și anumitu la p. 3 și 4, după ce documentădi acestu adeveru și prin cuvintie lui Tertulianu, citate mai susu la Sincai, apoi adauge: „Nici nu me îndoiescu, ca strămoșii romaniloru precum sângele în vine, asiă credință lui Chsu în sufletu dela Romă o au adusu cu sine în Daciă, și asiă între cetățienii romani, pre cari spre stăpânirea satelor și a orașelor i-au fostu trimisu Traianu în Daciă, unii au fostu crestini: dintre cari unii mai bețrâni pôte ca și capeteniele apostoliloru Petru și Pavelu din faciă i-au cunoscutu la Romă, și propoveduirea loră au auditu, și pentru aceea începutulu primirei și a latirei credinței crestinesci între romani dela coloniele romane cele în dilele lui Traianu, anume dela an. Domnulu 105 aduse în Daciă se cade a se trage. Si acestă e causă, căci nimenea dintre scriitorii cei vechi nu au sciutu să scrie nimic despre începutulu primirei credinței crestinesci între romani, pentru ca nu dela ore-carele strainu și venetieu fara învetiati credință lui Chsu, ci aceea acasa dela frății sei romani, cari dela Romă, precum mai susu aieptăi, cu sine o au fostu adusu, pre catinelu i supsera, și intru acelu chipu prin Daciă f u latita între romani.” (Va urmă.)

*) Ist. bis. p. 91.

ca nu exista; deca nu exista e datorita factorilor mai sus citati a lucră din respeteri că jonimea romăna pre lănga studiulu SŞ. sa se aplice la alte ramuri ale vietii sociale: chemia, mecanica, comertialu si meserii, si pre acestu terenu luptandu, eu unula basatu pre puterea de vietia si inteligentia natiunii mele nu me temu de nici o concurentia citata de dlu +; ba suntu siguru ca vomu invinge, si viitorulu va fi alu nostru, si rezultatulu va fi, ca amu loptatu si amu invinsu pre unu terenu onorificu, pre terenulu sciintiei.

In fine ne mai spune dlu +:

„Avendu in fine in vedere, ca nici din privintia politica strategica, nu va fi chiaru asiă mare urgentia de a deschide gur'a sasiloru etc. in anim'a Romaniei mici.“

Că sa vorbim de viitoru urmēza si in acēsta materia sa ne aruncăm privirile ierasi la trecutu.

Istoria ne vorbece si pre acestu terenu, ca fāra junctiuni de cāi ferate totusi au intratu multe calamitāti in acēsta tiēra, dara cum an intratu eu si esitu si le-au peritu cum dice Scriptor'a: „pomenirea cu sunetu in vecii veciloru! — Si apoi sa credi dlu meu ca cestiunea de a intrā sasiu etc. la ei, sēu ei la noi depindē de mari constelatuni politice, la care nu dau tonu junctiunile de cāi ferate, — care la atari momente se potu cu mai mare usiurintia de cum an fostu create, se potu dicu, la momentu si distruge.

Si apoi nu vedi d-la, ca astadi acestu moftu numitu strategia au inapoiatu comertialu si industri'a imperiului austriacu in genere si a Transilvaniei in specie, si ca de multu staturile infloritōrie cā Angli'a, Oland'a, Belgiu, Elveti'a etc. etc., au depusu acestu moftu numitu strategia si armele lui in museele antice archeologice si au imbratiasiatu spiritulu tempului, sciintia cu fiicele ei, care se numescu chemie, mecanica, industria si comertialu cāi de comunicatiune corespondenti'a. — Si in scurtu tempu aceste state au ajunsu la unu imensu progresu, cāci numai acele fiice ale sciintiei suntu isvōre de unde emanēza inflorirea si prosperarea ori-cārui statu.

Ōre pentru ce amu devenitu noi marele imperiu austriacu, care posedām provinciele cele mai bogate in ferulu brutu precum Stiri'a etc. pentru ce amu devenitu ōre cā in ramulu celu mai ordinaru de industria, chiaru in industria de manufacturi de feru precum suntu: bresce, lantiuri de cai si cāni etc. etc., sa ne concuredie orasielē Velbert, Elberfeld de pre malurile Rinului si cu tōte pesesele de transportu dela Rinu si pāna la estemitatea imperiului pāna pre piatielē Sabiului si Brasiovului gasesce aceste manufacte de feru. Convenienti'a cā mai bune mai frumōse si mai estine decātu manufacturele de feru incigene austriace.

Iati ostenēla si intra domnulu meu intr'utu magazinu de feraria in Sabiu si te vei convinge de acestu adeveru batatoriu la audiu; — si cātu suntemu de inapoiati in alte ramuri de industria nu'ti mai vorbescu. — Te lasu sa cugeti si sa-ti faci singuru respunsulu dimpreuna cu toti fostii si actualii barbati, carii au condusu si conducu destinele acestui mare imperiu in genere si ale Transilvaniei in specie si sum firmu convinsu, cā ōr'a a 11, cā sa recunōsceti si sa veniti la convingere ca preocupāndu-ve mai multu cu moftulu strategiei si uniformeloru ei; a-ti remasu inapoi stationari, fatia cu alte state mici.

Ele s'au imbogatitu si se imbogatescu. — Noi amu seracitu, si vomu seraci.

Considerāndu deci dle redactoru tōte cele de mai sus espuse, noi Brasiovenii inca de acum 3 ani amu intervenitu la guvernulu tierei nōstre si alu Romaniei libere, pentru o junctiune care sa ne lege cu Romani'a si prin Romani'a cu Turci'a europēna sēu prin Valea Bozeului sēu prin Valea Prahovei.

Considerāndu deci, ca si pentru Sabiu si comunele romāne din scaunulu seu si alu Mercurei este o cestiune de vietia junctiunea cu Romani'a.

Considerāndu si avendu in vedere interesulu generalu alu Transilvaniei ce-lu reclama: cā industriei si comertialu Transilvaniei sa i se deschida cu Romani'a junctiuni care sa corespunda intereseloru sele de progresare.

Avendu tōte aceste in vedere afirmu ca deputatii fia ai Brasiovului, fia ai Sabiului, cari lucra in asta directiune departe de a maritā titular'a pre care le-au creatu dlu + reesindu in misiunea lor,

posteritatea ii va binecventā — si dlu + care astadi e verde tenerelu i dorescu sa devina stejaru, si sa privēca cu dragu la aventulu si progresulu ce va luā in curendu tiēra si nēmulu seu.

Diamandi I. Manole,
presiedinte asociatiunei comertiantiloru romāni de comertiu levantinu in Brasiovu.

Obiectele

incurse pentru loteria in profitulu bisericeii din Dev'a.

(Urmare.)

48. Unu anelu de auru cu piētra pretiōsa.
49. Unu portu orologiu lucratu de margele. Dn'a Ev'a Moldovanu. Dev'a.
50. O icōna lucrata cu senile. Dn'a Mari'a Cosm'a nasc. Dragosiu. Zilah.
51. Cinci esempl, gramatica ungaro-romāna a dlui domn Andreiu Cosm'a. Zilah.
52. Unu pocalu de argintu, si o zaharnitia de porcelanu. Dn'a An'a Petco. Dev'a.
53. Unu sierpariu de catifea brodatu cu firu pentru costumu romanescu. Dr'a Veronica Petco. Dev'a.
54. O perina lucrata cu lāna si perle. Dr'a Vilhelmin'a Moldovanu. Dev'a.
55. Unu etui cu siēse tacamuri de argintu. Dn'a Catarin'a de Mocioni. Pest'a.
56. Unu albumu de catifea cu portretulu D-nei Constanti'a de Dunc'a-Schian. Dōmn'a An'a Galu. Abrudu.
57. Unu siurtiu lucratu de atia. Dr'a Eugen'a Galu. Abrudu.
58. Unu portofoliu brodatu cu margele si senile. Dn'a Iosefin'a Cior'a n. Popovicu. Abrudu.
59. O vasa de porcelanu pentru tabacu. Unu portu sugare de porcelanu. Dn'a Elisabet'a Isecuti. Dev'a.
60. O cuthia cu parfumuri. Dn'a Lengyel n. Almasi. Dev'a.
61. O garnitura de sfesnice. Dr'a Mari'a Meister. Dev'a.
62. O caseta de lucru maiestrosu lucrata de mineralie, si impodobita cu broderia. Dr'a Mari'a Popp de Harsianu. Zalatu'a.
63. O mobila de nucu impodobita cu broderu de metasa, firu si lāna lucrata pre catifea ce pōte servi de posu cārți sēu note. Dr'a Teres'a Piposiu. Zalatu'a.
64. O corfitia de bilete lucrata din minerale si impodobita cu broderia pre catifea. Dr'a Id'a Piposiu. Zalatu'a.
65. O vasa de porcelanu pentru tabacu. Diece antimacasare de tulu. Dn'a Ros'a Isecuti. Dev'a.
66. Unu etui de porcelanu pentru sugare. Dn'a Bertha Salancy. Alb'a-Iuli'a.

Scimu din sorginta sigura ca suntu multe dōmne ce suntu decise a face generōse donatiuni pentru loteria bisericeii din Dev'a, inasa voiescu a tramite obiectele cu putienu tempu inainte de a se trage loteri'a.

Ne grabimu a face cunoscutu ca numai obiectele incurse sēu insinuate pāna la 15 Martiu potu figurā in acēsta loteria.

La 15 Martiu avendu a se imprimā biletele, si pre bilete numerele castigatōre, rogāmu pre tōte dōmnele ce au binevoitōrea intentiune de a ne mai tramite obiecte pentru acestu scopu, sēu sa tramita obiectele sēu sa se insinuedie, ce si cāte obiecte voiescu a spediā. Speditiunea se pōte efectuā pāna la finele lui Martiu iēra insinuarea numai pāna la 15 Martiu irevocabilu.

Presied. comitetului
Constanti'a de Dunc'a-Schian.

Varietāti.

* * († Necrologu.) Tenerimea romāna stadiōsa la institutulu pedagogico-teologicu gr. orientale din Sabiu, a petrecutu la cele eterne Joi in 15/27 Fauru a. c. pre unulu din colegii sei Simeonu Sabo clericu in an. II-lea, carele dopa unu morbu greu de 3 luni (curgere de sānge) au repausatu in spitalulu civilu, Marti in 13/25 fiindu in etate de 20

ani lasāndu in dorere si jele adenca pre iubit'a sea maica — o preotēsa veduva din Geogialu de josu — si pre unu frate si dōne sorori, toti trei mici si lipsiti de tōta māngaierea.

Remasitielē lui s'au inmormentatu in cimiteriulu suburbiului dia Iosefstadt, fia-i tiēren'a usiōra!

(†) Mircea B. Stanescu, advocatu in Aradu si deputatu la diet'a Ungariei, dimpreuna cu soci'a sea Elis'a Machi-Versiganu, — Iosifu Stanescu, notariu cercualu in Iosasi, dimpreuna cu soci'a sea Elen'a Talosiu, — Emili'a Stanescu dimpreuna cu sociulu seu: Teodoru Rad'a, preotu romānu gr. or. si cu pruncii lor: Lucreti'a, Liviu si Emili'a, — Rosali'a Suciū maritata Ioanovicu, — Ioane de Sombati celu teneru, negociatoriu in Aradu, dimpreuna cu fiii sei: Gregoriu, amplotiatu in Constantinopole si Ioane, stud. de gimn. — Ioanu de Sombati celu betrānu, proprietariu in Aradu, dimpreuna cu fiic'a sea: Mari'a maritata Saviciu, — Iovanc'a Bradēnu veduvita de Sombati din Sigmundhazn, dimpreuna cu fiic'a sea Elen'a maritata dopa Paulu Derjanu, portarelu la post'a reg. in Pest'a, — Georgiu de Sombati, ospetariu in Secusciu, — Georgiu de Sombati, morariu in Zaderlak, — vedov'a Aloisi'a de Sombati proprietarēsa mare in Vien'a, — Macsimu de Miclosi, preotu in Rad'n'a, dimpreuna cu sororile sele, — Andreiu Machi, protopopulu Bateniloru, dimpreuna cu soci'a sea An'a, si in numele altoru rude, aducu la cunoscintie in publicu tristulu evenimentu familiaru, ca iubitulu loru tata, respective mosiu, unchiu, socru si cumnatu:

Atanasiu Stanescu, preotu gr. or. romānu, in 15/27 Februaru, 1873 inainte de amēdi la 10 ōre, dopa multe suferintie, in etate de 60 ani, a repausatu in Domnulu.

Inmormentarea se va face in 17 Faurariu (1 Martiu) cur. inainte de amēdi la ōr'a 10 dela cas'a din Aradu a fiului seu (strat'a Teleki-ana, nrulu 27.) asiediendu-se osamintele in mormintii gr. or. la locul familiaru.

Sa-i fia tiēren'a binecuvetata!

Concursu.

Postulu de invetiatoriu la clas'a 1-a dela scōl'a capitala normala gr. orientala a tractului Dobrei cu salariu anualu de 400 fl. v. a. devenitu vacantu, spre ocuparea lui sa escrie prin acēst'a concursu, cu terminulu pāna la 24 Februaru a. c. st. v. in carea di se va tienē si alegerea fōrte urgenta.

Doritorii de a ocupā acestu postu si voru tramite suplicele loru instruite in sensulu Statutului Organicu si adresate subsemnatului comitetu protopresbiteralu la subscrisulu pāna in terminulu indicatu.

Dev'a 22 Ianuariu 1873.

Comitetulu protopresbiteralu gr.
or. alu tractului Dobrei.
prin Ioanu Papiu
Protopopu.

(3—3)

Nr. 26/1873.

Escriere de concursu.

La ordinulu maritului Consistoriu archidieceosanu nr. 859. a. tr. pentru veduvit'a parochia Gridu, in districtulu Fagarasiului, se escrie concursu cu terminu pāna la 8 Martiu 1873.

Numit'a parochia consta din 226 familii, cu 849 suflete; cu acēsta parochia suntu impreunate urmatōrele emolumente:

- a) cāte 8 cupe bucate de familia;
- b) trei pamenturi de aratura a cāte de o galēta;
- c) o fenatia de 4 cara, folosita in totu anulu de parochu;
- d) si usitatele venite stolare dela poporu.

Doritorii de a ocupā acēsta parochia au sa-si inainteze cererile lor, instruate conformu Statutului organicu, subscrisului scaunu protopopescu, pāna la terminulu susu aretatu.

Fagarasiu, 8 Februaru 1873.

Cu intielegerea comitetului parochialu.

Scaunulu protopopescu gr. or. alu tractului.
Petru Popescu,
protopopu.

(3—3)